

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De zeemeeuwen brengen redding.

Zie blz. 228 e.v.

61ste JAARGANG

Nr 7

INHOUD:	Blz.
De vraag van de maand	215
Nieuws uit de Hollandse ring	218
Ode tot God	221
De kleine zendeling	222
Door zeemeeuwen van hongersnood gered	222
Zo'n melkfles toch!	223
Conferentie van het District	
Noord-Holland	225
Conferentie van het Overijsselse District	228
Conferentie District Eindhoven	231
Conferentie van het District Utrecht	235
Gebeurtenissen in de zending	240
Het gesproken woord	244

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending
Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

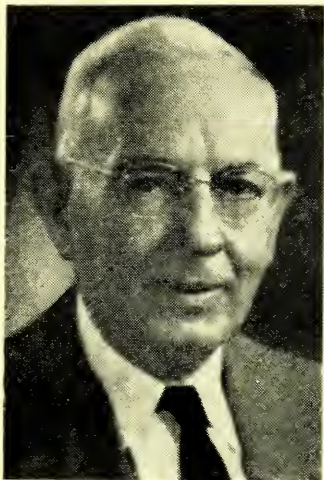
*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE VRAAG *van de maand*

door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

Wanneer verscheen Jezus aan de Nephieten?

VRAAG: Verscheidene jaren geleden werd mij gevraagd over de gebeurtenissen te spreken, die op het Amerikaanse vasteland tijdens de eerste Pasen plaats grepen. Bij de voorbereiding op mijn toespraak ontdekte ik, dat het bijna een jaar na de kruisiging van Christus was, dat hij zich aan de Nephieten bij de tempel in het land Overvloed vertoonde. 'En in het vier en dertigste jaar, in de eerste maand, stak er een grote storm op'. (3 Nephi 8 : 5) 'En ik zal u aantonen, dat aan het einde van het vier en dertigste jaar het volk van Nephi, dat was gespaard gebleven. . . (3 Nephi 10 : 18).

Betreffende deze gebeurtenis — of gebeurtenissen — heerst een misvatting bij vele van onze leden. Zoudt U dit eens willen bespreken?

ANTWOORD: Het is waar, dat bij vele leden van de Kerk een misvatting heeft geheerst, maar een zorgvuldige lezing van het verslag zal deze misvattingen doen verdwijnen. Een vluchtige beschouwing zal weliswaar de indruk achterlaten, dat er na de kruisiging van de Heer ongeveer een jaar verliep, voordat Hij de Nephieten en Lamanieten, die gespaard waren gebleven, bezocht, maar een nauwkeuriger acht geven

op hetgeen geschreven is, toont dat het slechts een korte tijd na zijn opstanding was, dat de Heer aan de mensen, die zich bij de tempel in Overvloed hadden verzameld, verscheen. De verkeerde gevolgtrekking, dat practisch een jaar was verlopen na de kruisiging tot dat de Heer op dit halfroond verscheen, is alom door de Kerk verspreid.

Daarom zijn wij gerechtvaardigd onze broeders en zusters te vragen

en allen, die het Boek van Mormon lezen, nauwkeurig acht te slaan op de details van de geschiedenis. In 3 Nephi 8 : 5 lezen wij, dat in het vier en dertigste jaar, in de eerste maand, op de vierde dag van de maand, een grote storm opstak, zoals nog nooit in het gehele land was beleefd. De volgende verzen geven vele bijzonderheden van de verwoesting, die volgde. Dit was toen Jezus aan het kruis hing. Hoofdstuk 9 gaat met het relaas van de verwoesting verder en gedurende deze storm werd de stem van Jezus gehoord, die de redenen noemde voor deze grote verwoesting, zeggende:

„O gij allen, die zijt gespaard, omdat gij rechtvaardiger waart dan zij, wilt gij nu niet tot Mij wederkeren, en uw zonden nalaten en tot inkeer worden gebracht, opdat Ik u moge genezen? . . .

Ziet, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik schiep de hemelen en de aarde, en alles wat daarin is. Ik was bij de Vader van den beginne. Ik ben in de Vader, en de Vader is in Mij; en in Mij heeft de Vader Zijn naam verheerlijkt” (3 Nephi 9 : 13, 15). Dit alles had plaats toen de grote duisternis de aarde bedekte en Mormon sprak daarna in het negende en tiende hoofdstuk over de verschrikkelijke verwoestingen, die waren aangericht. Hij besluit het tiende hoofdstuk met deze woorden: „En ik zal u aantonen, dat aan het einde van het vier en dertigste jaar het volk van Nephi, dat was gespaard gebleven, en ook zij, die Lamaniëten waren genoemd, en waren gespaard gebleven, grote gunstbewij-

zen ontvingen, en dat grote zege-ningen over hen werden uitgestort, daar Christus *zich kort na Zijn hemelvaart waarlijk aan hen openbaarde*.

„Zijn lichaam aan hen toonde, en hun het woord bediende; en een verslag van zijn bediening zal hierna worden gegeven. Daarom houd ik nu op met schrijven”. (3 Nephi 10 : 18, 19).

Hier verklaart hij dus, dat het spoedig na Christus’ hemelvaart was, dat Hij aan de Nephieten en Lamaniëten verscheen. En zijn hemelvaart was op de dag van zijn opstanding na zijn verschijning aan Maria bij de graftombe en vóór zijn verschijning aan de discipelen diezelfde dag.

De reden, waarom Mormon op dit punt met zijn verslag niet verder ging, wordt niet vermeld. Hij schreef in de dagen van de grote worsteling tussen de Lamaniëten en Nephieten, om wier bestaan het ging. Het is zeer wel mogelijk, dat een plotseling opgekomen noodtoestand hem had gedwongen zijn kroniek tijdelijk te beëindigen. Hij ging met zijn geschiedenis echter voort waar hij deze had afgebroken en vertelt, dat een grote menigte rond de tempel in Overvloed was verzameld. Het is wel zeer duidelijk, dat deze grote vergadering onmiddellijk na de vreselijke periode van duisternis was. Wij lezen, dat de mensen zich verbaasden en zich verwonderden en elkander de grote verandering toonden, die had plaatsgegrepen. (3 Nephi 11 : 1).

Terwijl zij dat deden, hoorden zij een stem. Het was geen scherpe

stem, evenmin was het een luide stem; niettemin en niettegenstaande het een zachte stem was, drong ze bij hen, die ze hoorden, tot het binnenste door, zodat er geen deel van het lichaam was, dat ze niet deed beven; ja, ze drong zelfs tot in de ziel door, en deed hun hart branden (3 Nephi 11 : 3).

„En toen zij de stem verstonden, blikten zij opnieuw naar de hemel en ziet, zij zagen een Mens uit de hemel nederdalen; en Hij was in een wit gewaad gekleed; en Hij kwam neder en stond in hun midden; en de ogen van de ganse schare waren op Hem gericht, en zij durfden niet met elkander te spreken en wisten niet wat het beduidde, want zij dachten, dat het een engel was, die aan hen verscheen”. (Id. 11 : 8).

Het feit, dat de menigte zich bij de tempel had verzameld en de mensen elkander de grote veranderingen toonden, die hadden plaats gegrepen, bewijst dat dit een gebeurtenis was onmiddellijk na de opstanding van onze Heer. Indien deze gebeurtenis een jaar later was geschied, zouden de mensen volkomen op de hoogte zijn geweest van deze grote veranderingen en zij zouden niet met zulk een ontzag ervoor zijn vervuld. Het was in grote verbazing, dat zij bijeen waren en elkander wezen op wat had plaats gegrepen. Het is bovendien tegen de rede, dat Jezus de Nephieten en Lamanieten, die getrouw waren gebleven, een heel jaar zou laten wachten op zijn verschijning en vóór Hij hun instructies zou geven met betrekking tot het afsluiten van de tijd waarin de

wet van Mozes van kracht was, en tot de periode, waarin de volheid van het evangelie haar intrede deed.

NASCHRIFT. Uit het bovenstaande blijkt dus wel duidelijk, dat de verschijning van Christus aan de Nephieten kort na zijn hemelvaart en kort na het einde van de verwoestingen, door de natuurverschijnselen teweeggebracht, moet hebben plaats gehad. Hier zou nog aan kunnen worden toegevoegd, zij het dan ten overvloede, dat de woorden van Mormon in 3 Nephi 10 : 18: „En ik zal u aantonen, dat aan het einde van het vier- en dertigste jaar het volk van Nephi en ook zij, die Lamanieten waren genoemd... grote gunstbewijzen ontvingen en dat grote zegeningen over hen werden uitgestort, betrekking kunnen hebben op de omstandigheid, dat hoewel de komst van Christus in de eerste maand van het vier en dertigste jaar deze gunstbewijzen en zegeningen inluidde, deze eerst in grotere mate konden worden geschonken, toen na ongeveer een jaar de oprichting van gemeenten van Christus in alle omliggende landen in een ver gevorderd stadium was gekomen. Deze opvatting van Mormon's mededeling vindt naar mijn mening steun in 4 Nephi: 1 en 2, waar wij in het laatste vers lezen, dat in het zes en dertigste jaar het ganse volk in het gehele land, zowel Lamanieten als Nephieten, bekeerd was. Toen waren en werden de zegeningen in hun volheid ontplooid.

A. D. J.

NIEUWS UIT DE HOLLANDSE RING

De eerste Ring-Kwartaal-Conferentie

Op 10 en 11 juni j.l. vond de eerste driemaandelijke Conferentie van de Hollandse Ring, sinds dat deze georganiseerd werd op 12 maart j.l., plaats. De conferentie werd gepreseederd door President N. Eldon Tanner van de West-Europese Zending.

Nadat President Tanner gedurende de voorafgaande week een reis door de Zending had gemaakt, werd hij zaterdagmiddag 10 juni in de Ring verwelkomd en vingen de conferentie-vergaderingen aan met een bespreking tussen hem en het Ringpresidentschap, waarop verschillende Ringproblemen besproken werden.

Daarna volgde om 18.30 een Priesterschap-Leidersvergadering, welke in het bijzonder aan het Boek van Mormon was gewijd. Achtereenvolgens werd het woord gevoerd door:

Broeder A. van Dam, lid van de Hoge Raad, tevens voorzitter van het Ring-Generaal Comité. Hij besprak hoe het Boek van Mormon de profetie van Jesaja vervult waarin hij zegt hoe God in het Laatste der Dagen een wonderbaar werk en een wonder onder de mensen zal doen. Bisschop H. Gaster van Den Haag. Hij sprak over de bewijzen dat Jezus de Zoon van God en de Verlosser der wereld is, zoals die in het Boek van Mormon te vinden zijn.

Broeder J. A. Koldijk, tweede Raadgever in de Bisschop van Amsterdam West. Hij besprak enige bijzondere leringen uit de toespraken van Koning Benjamin in de eerste 5 hoofdstukken van het Boek Mosiah van het Boek van Mormon.

Tenslotte gaf President Tanner een algemeen woord van aanmoediging voor alle Priesterschap-leiders aan de hand van het Boek van Mormon. Om 20.30 volgde een bijzondere vergadering voor de ouders in de Ring. Aan de hand van een film, die daartoe speciaal uit Engeland was overgezonden, werd de ouders uiteengezet hoe groot hun verantwoording is om een goed voorbeeld voor hun kinderen te zijn, en wat het funeste effect is van een slecht voorbeeld en van het tonen van disrespect tegenover anderen in het bijzijn van kinderen.

President G. G. Stoové, die de vergadering leidde, gaf, voorafgaand aan de film, een uiteenzetting van wat deze te zien zou geven, daar in deze film uiteraard Engels werd gesproken.

President Tanner gaf een toespraak als afsluiting van de avond, waarin hij de ouders speciaal op hun plichten wees ten aanzien van de opvoeding van de kinderen in het licht van het Evangelie. De kinderen van heden zijn de leiders in Kerk en Maatschappij van morgen. De wijze waarop wij als ouders, in samenwerking met de leraren en leraressen in de Kerk, onze kinderen op deze taken voorbereiden, is er in hoge mate

bepalend voor hoe God's Rijk op aarde en de menselijke maatschappij er in de toekomst uit zullen zien.

Zondag 11 juni stonden de beide algemene vergaderingen onder de leiding van President J. P. Jongkees. De ochtendvergadering, welke om 10.00 aanving, begon met het voorstellen van een aantal Ringfunctionarissen, die geroepen zijn voor het vervullen van taken in de Ringpriesterschaps- en Hulporganisaties. Daarna presenteerde President Jongkees in zijn toespraak aan de Ring het „Ringthema” voor het jaar 1961, hetwelk te vinden is in Mattheus 7 vers 33.

„... Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden”.

Het is nu de tijd dat wij ons geloof waar kunnen maken en gewillig zijn om de waarheid van deze woorden van onze Heiland op de proef te stellen.

Daarna werd het woord gevoerd door Zuster Tanner, die speciaal een woord van opwekking sprak tot de zusters, om hun mannen, verloofden of zonen te steunen in hun werk in de wijngaard des Heren. „Ik heb wel vaak gezegd: ik heb mijn man aan de Kerk gegeven”, waren de betekenisvolle woorden die Zr. Tanner onder meer gebruikte.

President J. Henry Volker van de Nederlandse Zending gaf daarna een overzicht van de ontwikkeling in de Nederlandse Zending sedert de organisatie van de Ring. Voor de leden in de Ring was het inspirerend te horen hoe ook in de Zending, ondanks de grote aderlating aan „werkkrachten” als gevolg van het losmaken van de Ring uit de Zending, het werk daar voortgezet wordt, nieuwe districten zijn gevormd etc.

De laatste spreker op de ochtendconferentie was weer President Tanner die, als vervolg op de toespraak van zijn echtgenote, de mannen speciaal wees op hun plichten tegenover hun vrouw en gezin, naast die tegenover de Kerk.

Tussen de ochtend- en middagvergadering in werd door de Haagse ZHV gezorgd voor soep en broodjes die gretig aftrek vonden. Om 13.30 vond een vergadering plaats van President Tanner met het Ringpresidentschap, Hoge Raad en Bisschappen en Gemeentepresidenten waarin door President Tanner enige waardevolle instructies gegeven werden met betrekking tot het bestuur in Ring, Wijken en Gemeenten. De middagvergadering ving aan om 15.00. Deze stond in het kader van de Jeugd en was als zodanig een logisch vervolg op de Oudervergadering de avond tevoren. Broeder Ward Nijenhuis opende de zitting met een toepasselijke schriftlezing (Johannes 8 de verzen 12, 31 en 32). Vervolgens sprak President G. G. Stoové, 2de Raadgever in het Ringpresidentschap. Hij zei onder meer: „Dit is een verlichte eeuw; wij dienen op de hoogte te zijn met de omstandigheden en invloeden rondom ons. In het bijzonder dienen wij de feiten betreffende onze eigen religie en haar plaats in de moderne wereld te kennen. De profeet Joseph Smith zei eens dat niemand in onwetendheid zalig kan worden. Zelfs

God's glorie is intelligentie. Laten wij dan ons geloof bestuderen en weten WAAROM wij Heiligen der Laatste Dagen zijn”.

Vervolgens sprak Zuster Astrid Beijerink. Zij zei onder meer: „Wij kunnen in ons leven nu eenmaal geen keuze maken zonder betrouwbare feiten en gegevens. De Kerk geeft ons geïnspireerde leiding bij het opbouwen van een gelukkig leven”.

Daarna Broeder Jack van Oudheusden. Hij besprak in het bijzonder het Woord van Wijsheid en vertelde hoe hem dit helpt en sterkt tegen de verleidingen die er in de wereld rondom ons zijn.

Zuster Thea Koorevaar sprak daarna over het kiezen van vrienden. „Het kiezen van slechte vriendschap haalt ons omlaag, doch goede vrienden helpen ons een beter leven te leiden”.

Broeder Paul van 't Schip sprak over de voorbereiding tot het vervullen van een zending. „Wij dienen als dragers van het Priesterschap rein te zijn; wij zijn potentiële predikers van het Evangelie en als zodanig dienen wij behoorlijk op de hoogte te zijn van dit Evangelie zodat wij het op efficiënte en intelligente wijze kunnen verspreiden”.

Vervolgens sprak Bisschop J. C. Heuperman van Amsterdam West over zijn visie op de jeugd en de grote toekomst die zij voor zich heeft.

Daarna werd gesproken door President Bernard W. Lefrandt, 1e Raadgever in het Ringpresidentschap, die in het bijzonder wees op het belang, onze heilige plicht zelfs, dat wij onze verplichtingen nakomen, ongeacht wat die verplichtingen zijn, jegens ons zelf, ons gezin, onze gemeenschap en de Kerk.

Tenslotte werd wederom en ten laatste male het woord gevoerd door President Tanner. Hij toonde onder meer zijn groot psychologisch inzicht door de 5 jeugdige sprekers en spreeksters nogmaals naar voren te laten komen en deze aan het gehoor voor te stellen. Ten aanschouwe en -hore van de aanwezigen getuigden zij van hun wil en voornemen om zich voor te bereiden op een zending en hun levenstaak. Daarna stelde President Tanner deze jonge mensen tot voorbeeld. „In God's Rijk hier op aarde is voor elkeen een taak. Wanneer wij geroepen zijn voor een taak, dan rust op ons de heilige verplichting om deze taak naar beste weten en kunnen uit te voeren. Doen wij het werk, dat tot onze verantwoording behoort, niet, dan blijft het liggen, dan wordt belangrijk werk dat verricht moet worden, niet gedaan. En hoe zullen wij dit later verantwoorden?”

De muzikale omlijsting van de Conferentie werd verzorgd door het gecombineerde Zingende-Moeders-Koor van alle Wijken en gemeenten uit de Ring onder leiding van Zuster N. van der Put, op de zondagochtendvergadering en door de gecombineerde Wijkkoren van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, onder leiding van de Ring Muziek leidster, Zuster J. Nijssen op de zondagmiddagvergadering. De toespraken van President Tanner werden vertaald door Broeder C. van der Put, de Ring-

secretaris; die van Zuster Tanner door Zuster N. Lefrandt, Presidente van de Ring-Zusters-Hulp-Vereniging.

Ondanks de snelle opeenvolging van een aantal Ringvergaderingen, waardoor er veel van de Heiligen werd gevergd op het gebied van spenderen van reiskosten, was de zaal van het Haagse Wijkgebouw, dat tevens dienst doet als Ringcentrum, vol bezet, met extra stoelen bijgeplaatst in de zaal en op het toneelpodium. Het aantal aanwezigen op de ochtendvergadering bedroeg 303 en op de middagvergadering 295. De vergaderingen kenmerkten zich door het in hoge mate aanwezig zijn van een prachtige geest. Deze geest geeft reden tot voldoening en tot hoop op een succesvolle arbeid in de Ring in de tijden die voor ons liggen. Met spanning zien wij dan ook de volgende Ring Conferentie op 16 en 17 september a.s. tegemoet, wanneer wij weer tezamen kunnen komen en met elkaar de balans kunnen opmaken van wat er in het eerste half jaar van het bestaan van de Ring is bereikt.

*

Ode tot God

Hoe dankbaar ben ik Gode toch.

Om mijn stille vrede.

Die 'k eerst besef, na hevig lied

Dat 't harte trillen deede.

Wat kan ik doen, om Hem te loven

Na felle innerlijke strijd

Die, door 't doen vinden van hernieuwd

Vertrouwen, mij deze zaligheid bereidt.

Hoe zal ik prijzen Zijne gaven,

Die Hij me zond, tot levenslust.

Die weer een toekomst doen verhopen.

Daar 't leven niet is uitgeblust.

Steeds wil ik Zijne wegen volgen.

Die 'k hoop uit 't harte te verstaan.

En daardoor tot getuigenis wezen

Van Hem, die alle leven doet bestaan.

Zr. Eliza Bergmans, Antwerpen

De kleine zendeling

Laurel, Mississippi. Voor Jack Bruce Wright, 11-jarige leerling van de 5de klas Lagere School te Laurel, begon het zendingswerk al vroeg. Jack, die vier jaar geleden met zijn ouders, Elder en Mrs. Russell Dean Wright, tot de Kerk was toegetreden, kreeg van zijn onderwijzeres het verzoek een opstel te maken in de aardrijkskundeklas over Brigham Young en de trek van de Mormonen naar het westen.

Zijn opstel was zo interessant en ter zake, dat zijn onderwijzeres en klasgenoten hem langer dan een uur vragen stelden over de Kerk, haar leiders, tempels, het Boek van Mormon, het Woord van Wijsheid en verschillende leerstellingen van de Kerk.

Jack gaf zijn onderwijzeres een kaartje met de Artikelen des Geloofs er op, die zij de klas voorlas. Hij liet de klas afbeeldingen zien, die hij uit kerkelijke periodieken had genomen en schonk zijn onderwijzeres een exemplaar van het Boek van Mormon.

Dit berichtje, overgenomen uit een nummer van de „Church Section van de Deseret News”, toont de jongeren onder ons aan, dat het niet noodzakelijk is te wachten tot men volwassen is om doeltreffend zendingswerk te verrichten. En ook, dat men op jeugdige leeftijd reeds vele vragen kan beantwoorden, mits men van zijn ouders en in de Zondagschool de nodige leiding en lessen ontvangt. . . en leert.

Door zeemeeuwen van hongersnood gered

Het was in de zomer van 1848. De Heiligen keken met diepe voldoening naar de groene velden, die zich voor hun ogen uitstrekten. Verscheidene duizenden bunders land waren beplant en de mensen zagen vol verwachting uit naar een rijke oogst.

Terwijl de Heiligen zich zo veilig voelden in de overtuiging van een overvloedige opbrengst, kwamen van de berghelling horden plumpe, kruipende en springende sprinkhanen heimelijk de akkers binnen. Van akker tot akker gingen zij, een woestijn achter latend.

De stoere pioniers trachtten met elk middel, dat zij bij de hand hadden, deze nieuwe vijand te stuiten. Met stokken, knuppels, bezemstelen en dorsvlegels sloegen zij ze dood. Zij gingen ze met brandende stukken hout te lijf, groeven kuilen en loopgraven en lieten water lopen over de wegen waar zij gingen, doch alles tevergeefs.

Van de vroege morgen tot de late avond zwoegden de pioniers om de sprinkhanen uit te roeien, alleen om tot de ontdekking te komen, dat het ongedierte het vernietigingswerk voortzette.

Wetende hoe ernstig een tekort aan voedsel zo vele mijlen van een opslagplaats, zou zijn, riepen de Heiligen de Here aan om hen te helpen.

Patriarch John Smith, die ook President van de Salt Lake Stake was, stelde voor een dag van vasten en gebed te houden. Terwijl de Heiligen aldus de Hemelse Vader om hulp vroegen, zetten zij de strijd tegen de verschrikkelijke insecten voort.

Het antwoord op hun gebed kwam spoedig.

Op een zomernamiddag verscheen boven de akkers een vlucht witte, krijgsende zeemeeuwen. Wantrouwend keken de mensen omhoog. Zij vroegen zich af of er een nieuwe plaag was op komen dagen om hen nog meer te kwellen. Uit het luchtruim streken de witte en grijze vogels bij honderden en duizenden neer, onder het uitstoten van hun schrille kreten. „Hun komst was als een grote wolk, en toen zij tussen ons en de zon voorbij vlogen, lag het veld in de schaduw”, vertelde een van de pioniers.

Tot grote verbazing van de Heiligen vielen de meeuwen op de sprinkhanen aan en begonnen die te verslinden. Toen de meeuwen zich met sprinkhanen hadden volgepropt, vlogen zij naar een dichtbij zijnde rivier, braakten ze uit en vlogen naar de akkers terug om de verdelging van het ongedierte voort te zetten.

Vele dagen lang zetten de zeemeeuwen dit vernietigingswerk voort tot dat al het ongedierte uit de akkers verdwenen was. Het gebed van de Heiligen was waarlijk beantwoord. Vanwege het wonder, door de zeemeeuwen verricht, vaardigde de Wetgevende Macht van Utah in 1897 een wet uit, waarbij deze vogels werden beschermd, en op 1 oktober 1913 werd het prachtige Zeemeeuwenmonument op het Tempelplein onthuld.

Tot heden toe zal niemand er aan denken een zeemeeuw leed te doen. Het is in Salt Lake City een aardig gezicht kinderen en volwassenen op schoolterreinen of in parken de zeemeeuwen te zien voeren.

Zo'n melkfles toch!

Er doet zich voor een gehuwd man soms een goede gelegenheid voor om zijn vrouw bij haar huishoudelijke arbeid een handje te helpen. Voor het woordje „soms” naar inzicht en omstandigheid te lezen „vaak” of „altijd”. Voor „helemaal niet” is natuurlijk geen plaats.

Zo geviel het, dat ik mijn vrouw hielp bij de afwas van de vaat, als u weet wat ik bedoel. Zij wies, ik droogde af. „Team work” zouden de Engels sprekenden zeggen.

Of de mooie theedoek, die mijn vrouw mij in de handen gaf, inspirerend op mij werkte — het was er een met rode ruitjes en rood is mijn kleur niet eens, wel blauw, maar blauwe theedoeken schijnen niet te bestaan — of dat de damp van het blanke sop mijn brein aan 't werk zette, weet ik niet en ik zal het nooit weten, maar toen ik mijn vrouw een lege melkfles in het water zag leggen, werd ik ineens filosoof. Aan-

dachtig keek ik toe en zag dat het water, aanvankelijk druppelsgewijs naar binnen gaande, in zeer snel tempo en in steeds grotere hoeveelheden de hals van de fles passeerde en dat deze, al drinkende, hoe langer hoe dieper zonk en tenslotte onder het zachte schuim verdween. „De versnelde film van menig mensenleven”, dacht ik, toen ik de fles zag ondergaan. Want wat ik waarnam, deed mij denken aan de slachtoffers van de alcohol en de nicotine. Het begin is altijd matig, o ja, zeer matig, want nietwaar, niemand zal aan zijn eerste glaasje nippen met de gedachte: „En nu word ik een alcoholicus(ca)”, of bij het opsteken van de eerste cigaret zeggen: „Van nu af aan ben ik verslaafd aan de nicotine”. „Ik zal wel wijzer wezen”! is meestal het antwoord op de vraag: „Ben je nu niet bang verslaafd te raken?” Zij zullen wel wijzer zijn. Dat zouden die millioenen in de wereld ook, die zich niet meer aan de dodelijke heerschappij van deze stimuli kunnen onttrekken. Maar de wijsheid, die de drinker in den beginne meende te bezitten, heeft bij hem, volgens het oude Hollandse spreekwoord, van plaats geruild met het vocht, dat hij tot zich nam en de wijsheid van de roker is in rook opgegaan.

Indien er niet op een of andere wijze reddend wordt ingegrepen, zullen beiden tenslotte even onmachtig als die melkfles zijn om zich aan hun noodlot te onttrekken. De alcoholicus(ca) heeft de meeste kans het eerst ten onder te gaan, sneller en droeviger zal zijn einde zijn dan dat van de roker. De rookgewoonte echter — en deze vergelijking is hier al eens eerder gebruikt — is het pistool op de borst van de adept en het is de tijd, die de trekker overhaalt.

Wij kunnen de vergelijking met de melkfles, die inmiddels allang schoon op de komst van de melkboer staat te wachten, nog verder doortrekken en deze eigenlijk op *alle* ondeugden van toepassing brengen, het doet er niet toe welke. Want het is een onontkoombare wet, dat iedere ondeugd steeds moeilijker te bestrijden wordt, wanneer wij ons daartoe niet inspinnen, om van overwinnen maar niet eens te spreken. Wij geven er hoe langer hoe meer aan toe, net als de fles, die meer water toelaat naarmate zij dieper zinkt.

Er is maar één redmiddel om aan de ondergang te ontkomen en met „ondergang” bedoel ik nu „het niet bereiken van het doel, waarvoor wij naar deze aarde werden gezonden”, en dat ene redmiddel is: *Bekeering!* Het is niet voor niets, dat dit woord het eerste was, dat Johannes de Doper gebruikte: „Bekeert u, want het Koninkrijk Gods is nabij”. Voelt u het enorme gewicht van dat ene woordje en de onverbrekelijke plaats, die het in het Evangelieplan inneemt? Laten wij dan niet zijn als die melkfles of welke fles dan ook, die altijd en onveranderlijk willoos zinkt, als ze in de boven omschreven omstandigheid komt te verkeren, maar ons te weer stellen om tenslotte — en nu toch ook weer *wel* als de melkfles — gereinigd uit de strijd tevoorschijn te komen.

Conferentie van het District Noord-Holland

Op zaterdag 27 en zondag 28 mei 1961 werd de eerste conferentie van het nieuwe district Noord-Holland gehouden. De eerste algemene vergadering van die conferentie begon 's-zondags om 11 uur v.m. in de vergaderzaal van de gemeente Haarlem. Onder de aanwezigen waren President J. Henry Volker, zijn echtgenote Zuster Fawn W. Volker, presidente van het Z.H.V.-zendingsbestuur, zijn eerste raadgever Carel G. Schulders, zijn tweede raadgever C. Dennis Elzinga, alsmede Elder Ronald Osterhout, de zendingssecretaris.

De aanwezigen werden door Broeder Bernhard van der Reyden welkom geheten.

Lied nr. 207 „Wat is het Evangelie” werd als openingslied gezongen en het openingsgebed werd uitgesproken door Broeder Cornelis J. Vinju, de gemeentepresident van Den Helder.

Zuster M. van der Lende speelde op uitstekende wijze een orgelsolo; zij bracht een bewerking van het bekende lied „Ich bete an die Macht der Liebe” ten gehore.

President J. Henry Volker kreeg gelegenheid om enkele woorden tot de vergadering te richten. Spreker beschouwde de organisatie van de Hollandse Ring als een grote zegen, doch deze organisatie had wel vele ingrijpende veranderingen teweeg gebracht. Zo was het nodig gebleken om enkele nieuwe districten te organiseren. Deze nieuwe districten zijn: het Overijsselse district, het Noordhollandse district en het Eindhovense district. Het verheugde president Volker, dat hij Broeder Bernhard van der Reyden kon voorstellen als de president van het Noordhollandse district. Hij vroeg de aanwezigen om Broeder van der Reyden in zijn nieuwe roeping te ondersteunen.

In zijn dankwoord sprak president van der Reyden nog even over het werk, dat hij tot nu toe in de O.O.V. had gedaan. Aanvankelijk had hij gearzeld om deze nieuwe taak op zich te nemen, omdat hij, naar hij zeide, zichzelf nog maar een „broekje” vond met betrekking tot kerkelijke zaken. Hij was nu wel vol vertrouwen, dat hij kracht zou ontvangen om zijn roeping goed te vervullen en hij vroeg de aanwezigen om hem daarbij te helpen.

Vervolgens hield president van der Reyden een toespraak, die het onderwerp „Eenheid in de gemeente en district” had. In de loop van zijn betoog zeide spreker o.m., „Wij hebben de naam van onze Heiland op ons genomen en wij zijn beslist zijn kinderen niet, als er onder ons geen eenheid heerst”. Spreker trof een vergelijking tussen het verbond, dat wij met onze Hemelse Vader hebben gesloten en de ondernemingsvorm „coöperatie”. Hij besloot zijn toespraak met de vraag aan alle aanwezigen te stellen n.l. „Wilt u allen helpen om iets goeds van dit district te maken?”

Zuster Ilse de Visser, tweede raadgeefster in het O.O.V.-zendings-

bestuur, gaf in haar toespraak uiting aan haar grote dankbaarheid voor de gelegenheid om deze vergadering toe te spreken. Zij gevoelde zich een echter Noord-Hollandse. Haar voorouders kwamen uit deze provincie. In haar toespraak, die het onderwerp „de betekenis, waarde en eenheid in de onderorganisaties” had, zeide spreekster, dat de leden van de Kerk van Jezus Christus allen een roeping hebben; zij zijn allen een deel van Zijn lichaam. Nadat zuster de Visser had uiteengezet, waarom wij de vergaderingen van de onderorganisaties moeten bijwonen en de dringende noodzaak om elkander liefde te geven, besloot zij met de bede, dat dit district zeer krachtig mocht worden.

Na het zingen van lied 132 „Elk ziet schoonheid in het rond” verkreeg Broeder Theo de Kraker, de gemeente president van Alkmaar het woord. Hij sprak over eenheid in het Priesterschap. Broeder de Kraker belichtte het grote voorrecht om priesterschapsdrager te mogen zijn. Hij gaf een kort historisch overzicht van de afval en maakte duidelijk, hoe het ware Priesterschap wederom op aarde werd gebracht.

Zuster Antje Pen had als onderwerp voor haar toespraak „Eenheid in het gezin”. Op zeer duidelijke wijze zette zij uiteen, waarom de eenheid in het gezin het voornaamste in onze samenleving is. Zij betoogde, dat het ontbreken van eenheid in het gezin rampzalige gevolgen kan hebben. Zij verklaarde, dat wij de kinderen in het besef van eenheid dienen op te voeden en dat wij hen moeten leren om God lief te hebben.

„Waarom gaan mensen samenwerken?”, zo vroeg Broeder Christiaan Kirschbaum, de gemeentepresident van Haarlem, aan zijn toehoorders. Hij gaf zelf daarop het antwoord, n.l. „omdat zij begrijpen, dat zulks nuttig is om te doen”. Broeder Kirschbaum stelde die vraag, in verband met zijn toespraak onder het motto „Eenheid in streven”. Spreker waarschuwde tegen het euvel van een ander mens te beoordelen. „Beoordeling”, zeide hij, „is het begin van een breuk in de eenheid”. „Wij dienen elkanders meningen te respecteren en er van te leren. „Het is veel heilzamer om eerst naar de mening van anderen te luisteren en pas daarna een eigen mening te verkondigen”.

Na de toespraak van president Kirschbaum werden door de aanwezigen twee coupletten van het lied „Hoe tref’lijk en groot” gezongen.

Als laatste spreker trad president Carl G. Schulders naar voren. Het onderwerp van zijn toespraak was „Eenheid met God en Zijn Koninkrijk”. Hierin gaf hij een samenvatting van al hetgeen door de voorgaande sprekers was gezegd.

Als slotlied werd gezongen lied nr. 107 „Alles wat adem heeft” en het slotgebed werd door Broeder Willem van Rijswijck, uit Soesterberg, uitgesproken.

De tweede algemene vergadering van de Noord-Hollandse districtsconferentie begon om 3.30 n.m.

Begonnen werd met het zingen van lied 176 „Wij danken U Heer voor

profeten" en het openingsgebed werd uitgesproken door Elder Brown. Door de zingende moeders van het district werd, onder leiding van Zuster van der Lende het lied „Voor g' uw woning hebt verlaten" gezongen.

Daarna werden door de zendingssecretaris Elder Ronald Osterhout de autoriteiten van de Kerk aan de leden voorgesteld. Hij vroeg de aanwezige leden of zij door het opsteken van de rechterhand kenbaar wilden maken, dat zij gewillig waren die autoriteiten te ondersteunen. Het bleek, dat de bereidheid tot die ondersteuning eenparig was.

Als eerste spreker trad naar voren Elder C. Dennis Elzinga, de tweede raadgever van de zendingspresident. Elder Elzinga sprak over liefde. Spreker zeide, dat Jezus Christus al Zijn liefde gaf om ons te helpen. Hij en Zijn apostelen gingen uit om de zegeningen van liefde bekend te maken. Nadat Elder Elzinga een duidelijke uiteenzetting van het verwijzingsprogramma had gegeven, besloot hij zijn toespraak met de opwekking om de zendingen in hun taak te steunen.

Zuster Fawn W. Volker richtte zich tot de vergadering en zij zeide, dat het een zegen was om zo'n mooi kerkgebouw, als dit hier in Haarlem, te bezitten. „Het is temeer een zegen" zo zeide zij, „omdat de Sabbath in eigen huis geheiligd kan worden".

Spreekster gaf vervolgens een prachtig voorbeeld van geloof en vertrouwen, gedemonstreerd door een chauffeur van een touringcar, waarmee zij en president Volker een tour maakten kort voor zij naar Nederland kwamen. Zuster Volker drong er bij haar toehoorders op aan om toch vooral de geboden na te komen. „Als wij dit doen zal men altijd aan God om hulp kunnen vragen", zeide zij.

Na het zingen van het lied „O vast als een rotssteen" verkreeg Elder Durrant het woord. Hij sprak over de moeilijkheden, die wij dikwijls moeten overwinnen. Spreker besteedde aandacht aan de verwijzingskaartjes. Hij vroeg de aanwezigen of zij mede wilden helpen om leden tot de kerk te brengen. „U kunt dit doen", aldus spreker, „door namen van vrienden en bekenden op die kaartjes te zetten. Wij zullen ze dan bezoeken".

Elder Hartman, de volgende spreker, toonde aan de hand van statistieken dat de Kerk nog steeds groeiende is. Hij zette uiteen, dat het werk grote vooruitgang maakt. Hij vermaande de aanwezigen om niet over andere mensen te spreken omdat dit zoveel leed veroorzaakt.

Elder Kent Warner, wiens zending geëindigd is, gaf zijn getuigenis. Hij zeide, dat het verhaal van Jezus Christus niet een verzinsel is, doch wel degelijk de waarheid. Elder Warner getuigde, dat Christus leeft. De leden van de Kerk moeten leren waarderen wat zij gekregen hebben, zo betoogde hij. Hij raadde een ieder aan om veel te bidden, want dan zal men de warmte van het Evangelie gaan voelen.

Elder Keith Warner, de broer van de vorige spreker, werd eveneens in de gelegenheid gesteld om enkele woorden ten afscheid te spreken. Hij

gaf een uiteenzetting van de begrippen „rechtvaardigheid” en „barmhartigheid” en hij toonde aan welk verband er tussen die twee begrippen bestaat. Tenslotte gaf ook hij zijn getuigenis omtrent de waarheid van dit herstelde Evangelie.

De Elders Osterhout, Allred, Poelman en Mason, zorgden voor een aangename verrassing. Zij hadden even een kwartet gevormd en zij zongen op verdienstelijke wijze het lied „Op het strand ontsteekt uw lichten”.

President J. Henry Volker was in deze vergadering de laatste spreker. Hij vestigde de aandacht op de grote zegening, dat men hier in Nederland godsdienstvrijheid kan genieten. Hij bracht de tocht van de Pilgrim Fathers in herinnering en vertelde hoe het licht der waarheid door Joseph Smith tot de wereld werd gebracht. President Volker wees vervolgens op de geweldige ontwikkeling van de techniek en de enorme vooruitgang, die sedert de herstelling van het Evangelie was gemaakt. „Omdat alles zich nu zo snel ontwikkelt, zijn de zendelingen tot u gekomen” zeide President Volker, „want de tijd is kort”. Spreker toonde in verband met de openbaringen, aan, dat God nooit iets op onnatuurlijke wijze doet. Hij doet alles door het Priesterschap. Door dit Priesterschap kunnen wij, indien wij willen, tot het Celestiale Koninkrijk komen. Wij moeten goed studeren. Zodoende zullen wij zien, dat het Evangelie in wezen eenvoudig is. Spreker wees op het gevaar van het communisme. Communisme wil verdeeldheid onder de mensen brengen en het is duidelijk dat Satan daarin de hand heeft. Nadat President Volker, de zegeningen, die wij door eenheid kunnen verkrijgen had belicht, vroeg hij aan Onze Hemelse Vader, om alle aanwezigen te zegenen met gezondheid en kennis en ook vroeg hij een zegen voor het nieuwe district.

De vergadering werd besloten met het zingen van lied 136 „Verblijf met mij, nu de avond valt”. Het slotgebed werd door Elder Schvaneveldt uitgesproken.

De gehele vergadering bleef nog even bijeen om getuige te zijn van de aanstelling van Broeder Bernhard van der Reyden tot president van het Noord Hollandse District. De aanstelling geschiedde door President J. Henry Volker.

Conferentie van het Overijselse District

Te Enschede werd op zaterdag 13 en zondag 14 mei 1961, in de Volksuniversiteit, de eerste conferentie gehouden van het pas georganiseerde district Overijsel.

De eerste algemene vergadering van deze conferentie begon op zondagmorgen half elf.

Elder Max van Leeuwen, de „supervising Elder” van dit district, heette alle aanwezigen welkom in het bijzonder President J. Henry Volker, de president van de Nederlandse Zending, Zuster Fawn W. Volker, de presidente van de Z.H.V. in de Nederlandse Zending, president Carel G. Schulders, 1e raadgever en president C. Dennis Elzinga, 2e raadgever van de zendingspresident, alsmede Elder Ronald Osterhout, de secretaris van de Nederlandse zending.

Als openingslied werd gezongen „Voorwaarts Christenstrijders” en het openingsgebed werd uitgesproken door Broeder J. Truin uit Zwolle.

Daarna werd het lied „Een vaste burcht is onze God” gezongen.

President J. Henry Volker kreeg gelegenheid enkele woorden tot de aanwezigen te richten. Hij deelde mede, dat een nieuw district in deze omgeving gevormd moest worden, omdat het district Arnhem te uitgebreid was. Spreker vond het een voorrecht om twee waardige broeders voor te stellen en wel ten eerste Broeder Gerardus H. Olie, als president van het nieuwe Overijsselse District en Broeder Stijnes F. B. Heydemann als president van de gemeente Zwolle. President Volker vroeg aan alle aanwezige leden of zij gewillig waren deze broederen in hun ambt te ondersteunen. Door het opsteken van de rechterhand gaf de vergadering eenparig te kennen, dat zij dit wilde doen. President Volker bracht voorts grote dank aan Elder Max van Leeuwen, die als „supervising Elder” in dit district zoveel goed werk had verricht.

Elder van Leeuwen was zeer erkentelijk voor deze dank, doch hij zeide, dat de hier wonende leden eveneens veel dank toekwam, omdat zij hem altijd zo goed hadden geholpen om zijn taak te verrichten.

Vervolgens werd de leiding van de vergadering overgedragen aan de nieuwe president van het district Broeder Gerardus H. Olie. President Olie dankte het zendingspresidentschap van harte voor het in hem gestelde vertrouwen en hij zeide alles te zullen doen om dit vertrouwen waardig te zijn. Hij vroeg de in het district wonende leden om hem te willen helpen bij het vervullen van zijn ambt en hij beloofde hun, dat ook zij steeds op zijn hulp en steun konden rekenen.

President Olie hield daarna een toespraak over het onderwerp „Eenheid in Gemeente en District”. Hierin maakte hij duidelijk welk een grote waarde eenheid heeft in verband met de opbouw van dit nieuwe district. Broeder Willem van Rijswijk, de Overziener van de Zondagsschool in de zending sprak over de betekenis, waarde en eenheid in onderorganisaties, waarna als tussenlied werd gezongen het 1e en 3e couplet van lied 43 „O volheid van zegen”.

Broeder C. Kossyjongan hield daarna een mooie toespraak over de eenheid in het Priesterschap.

Broeder Stijnes F. B. Heydemann sprak over „Eenheid in het gezin”. doch vóórdat hij dit deed, dankte ook hij voor het in hem gestelde vertrouwen en hij hoopte dat hij zijn roeping als president van de gemeente Zwolle waardig zou kunnen vervullen.

De vergadering werd daarna gesloten met het lied „God's Geest brandt in 't harte” en met gebed, uitgesproken door Broeder Luyten uit Zwolle.

De tweede algemene vergadering ving aan om 15.30.

Door Elder Max van Leeuwen werden enkele bekendmakingen gedaan. Het openingslied was lied 51 „Komt Heil'gen komt” en het openingsgebed werd uitgesproken door Broeder Dirk van Wijngaarden.

Daarna zong de vergadering het lied „Hoop van Israël”.

Elder Ronald Osterhout, de zendingssecretaris stelde alle autoriteiten van de Kerk voor en hij vroeg de aanwezige leden om door middel van het opsteken van de rechterhand kenbaar te maken of zij gewillig waren deze autoriteiten in hun roepingen te ondersteunen. Het bleek, dat die ondersteuning eenparig was.

Broeder B. Numans uit Enschede hield vervolgens een toespraak met als onderwerp „eenheid in streven” waarna President Schulders een overzicht gaf van alle reeds op deze dag gehouden toespraken.

Als tussenlied werd gezongen lied 217 „Wat is het Evangelie”.

Elder C. Dennis Elzinga sprak over het onderwerp „Liefde”. Zuster Fawn W. Volker over de waarde van het nakomen der geboden. Elder Max van Leeuwen en Elder Thomas Kay spraken een woord van dank voor de liefde die zij van de leden der Kerk hebben mogen ontvangen tijdens hun werk in Enschede en omgeving en zij gaven beiden hun getuigenis.

Deze beide zendelingen kregen daarna, als bewijs van grote waardering, van de leden elk een fraai boekwerk ten geschenke.

Als laatste spreker trad President J. Henry Volker naar voren. Hij sprak over de snelle groei van de Kerk, over het grote voorrecht om Priesterschapdrager te mogen zijn en hij spoorde een ieder aan om alles te doen om dit district te helpen opbouwen.

De vergadering werd besloten met het zingen van lied 59 „God zij met U tot w' U wederzien” en Broeder Frans de Visser sprak het slotgebed uit.

Vóórdat de vergadering de zaal verliet werden de volgende broeders en zusters in hun ambt bevestigd:

Gerardus Hennus Olie, door President J. Henry Volker, als president van het Overijselse District;

Stijnes Frederik Berend Heydemann, door President Carel G. Schulders, als president van de gemeente Zwolle;

William van Rijswijck, door President J. Henry Volker, als overziener van de Zondagsscholen in de Nederlandse Zending;

Frans de Visser, door Elder C. Dennis Elzinga, als Overziener der O.O.V. in de Nederlandse Zending.

Ilse de Visser, door President Carel G. Schulders, als 2de raadgeefster in het O.O.V. bestuur der Nederlandse Zending;

Alice Noeline van Rijswijck, door Elder C. Dennis Elzinga, als secretaresse van het Zondagsschoolbestuur in de Nederlandse Zending;

Dirk van Wijngaarden, door Broeder Frans de Visser, als eerste raadgever in het O.O.V. bestuur der Nederlandse Zending;

Johanna Christina Janssen, door President Carel G. Schulders, als secretaresse van het O.O.V. bestuur der Nederlandse Zending.

*

Conferentie District Eindhoven

3 en 4 juni 1961

Het district Eindhoven is ook een district, dat georganiseerd moest worden ten gevolge van de vestiging van de Hollandse Ring in ons land.

Op zaterdag 3 en zondag 4 juni 1961 werd de eerste conferentie van dit nieuwe district gehouden.

De vergaderingen op zondag vonden plaats in hotel Limburgia te Eindhoven.

Om 9.30 uur v.m. begon de Priesterschapsvergadering onder leiding van broeder Eugène Engelbert.

Het openingslied was lied nr. 130 „Gij ouderlingen Israëls”. Het openingsgebed werd door broeder Ronald Kalf uitgesproken. Broeder Engelbert hield een inleidende toespraak, waarna hij aan de broederen Roelof van Es, Adriaan van de Broek, Ambrosius van Helmont, Mattheus C. Verhoeven en Theodorus Krol gelegenheid gaf een korte toespraak te houden en hun getuigenis te geven.

Deze broederen deden dat op een prettige, eenvoudige wijze.

President J. Henry Volker zeide in zijn toespraak, dat hij zo blij was de getuigenissen van deze broederen te mogen horen. Spreker belichtte de macht en de kracht van het Priesterschap en hij gaf zijn getuigenis omtrent de waarheid van dit Priesterschap en van deze Kerk.

President Carel G. Schulders, de eerste raadgever van President Volker, sprak over de Kerk en het Priesterschap. Hij toonde aan, dat de Kerk de georganiseerde wil van God is en dat het Heilige Priesterschap het middel is, waardoor God Zijn wil aan de mensen bekend maakt.

De vergadering werd besloten met het lied „Voorwaarts Christenstrijders” en het slotgebed werd uitgesproken door broeder Hubertus van Lieshout.

DE EERSTE ALGEMENE VERGADERING van deze conferentie begon om 11 uur v.m. De aanwezigen werden door Broeder Eugène Engelbert welkom geheten. Als openingslied werd gezongen „De blijde tijd is ingeluid” lied nr. 96, en het openingsgebed werd uitgesproken door Zuster Elisabeth Verbiest.

Daarna zongen de aanwezigen „Gij zijt mijn hoogste goed”.

President J. Henry Volker kreeg de gelegenheid om enkele inleidende woorden te spreken. Hij was blij aanwezig te kunnen zijn op deze eerste districtsvergadering. Toen hij in Nederland kwam, om zijn roeping voor deze zending te vervullen, had President Volker op de kaart van Nederland hele stukken gezien, waar nog geen zendelingen kwamen. Thans zijn er ongeveer 144 zendelingen in Nederland en het Vlaamse deel van België. Vele kinderen van onze Hemelse Vader wachten hier, in dit district, op de stem van de zendelingen. Velen hebben reeds van dit plan gehoord in hun voorbestaan en als zij straks van de zendelingen de blijde boodschap vernemen, zullen zij gevoelen, dat de boodschap waar is. „Als U allen wilt samenwerken, dan zult U vele zegeningen krijgen”, sprak President Volker.

Vervolgens zeide spreker, dat hij dankbaar was, dat een bekwaam persoon gevonden was om president van dit district te worden en het verheugde hem dan ook zeer, dat hij broeder Eugène Engelbert kon voorstellen als districts-president.

Broeder Eugène Engelbert gewaagde van zijn dankbaarheid, dat hij waardig bevonden was om deze taak op zich te nemen. Hij was dankbaar, dat hij gedurende de vijf jaren, dat hij lid van de Kerk is, zoveel vooruitgang heeft mogen maken op allerlei gebied.

Hij gaf de leden de verzekering, dat zij altijd op zijn hulp mogen rekenen en hij hoopte, dat hij op zijn beurt op de steun van de leden kon rekenen.

President Engelbert hield vervolgens een toespraak, die handelde over het onderwerp „Eenheid in gemeente en district”.

Zuster Ilse de Visser sprak over de betekenis, waarde en eenheid van de onderorganisaties.

Als tussenlied werd gezongen lied nr. 51 „Komt Heil’gen komt”, de verzen 1 en 2.

Broeder Adriaan Antonissen sprak over eenheid in het Priesterschap. Hij voerde zijn toehoorders terug tot het voorbestaan en hij maakte duidelijk hoe Satan het Priesterschap voor zich wilde opeisen. Spreker getuigde dat het Priesterschap thans geheel hersteld is op aarde en hij sprak over het grote voorrecht om daarvan te mogen deel uitmaken. Broeder Gijsbertus Dobber wees in zijn toespraak, die het onderwerp „Eenheid in het gezin” had, op de grote verantwoordelijkheid van de ouders, bij het opvoeden hunner kinderen.

Broeder Hubertus van Lieshout, de gemeente president van Eindhoven, behandelde het onderwerp „Eenheid in Streven”. Hij vestigde de aan-

dacht op het grote voorrecht begrip te kunnen hebben van het Evangelie, waardoor ons duidelijk wordt wat het doel is, waarnaar wij allen moeten streven.

Het lied „Elk ziet schoonheid in het rond”, de verzen 1 en 3, werd staande door de aanwezigen gezongen.

Daarna verkreeg President Carel G. Schulders het woord, die een overzicht gaf van al de behandelde onderwerpen.

Als slotlied zong men lied 73 „God's Geest brandt in 't harte” waarna broeder Gijsbertus Dobber Junior de vergadering voorging in gebed.

DE TWEDE ALGEMENE VERGADERING ving om 3.30 n.m. aan. President Eugène Engelbert heette alle aanwezigen welkom in het bijzonder President en Zuster Volker en hun medewerkers.

Het openingslied was nr. 217 „Wat is het evangelie” en het openingsgebed werd uitgesproken door Broeder B. Krol.

Nadat het lied „Hoop van Israël” was gezongen, werden alle autoriteiten van de Kerk voorgesteld door Elder Ronald Osterhout, de zendingssecretaris. Alle aanwezige leden gaven door het opsteken van hun rechterhand te kennen, dat zij deze autoriteiten in hun roepingen wilden ondersteunen.

Als eerste spreker trad Elder C. Dennis Elzinga naar voren. Zijn toespraak handelde over „Liefde”. Spreker noemde als voorbeeld van geduld en liefde een broeder in België, mijnwerker van beroep, die diep in de grond een jonge man tot dit Evangelie heeft bekeerd. De Belgische broeder had de aandacht van de jongen getrokken, omdat hij niet rookte en geen ruwe woorden zei, kortom, omdat hij een prachtig voorbeeld aan zijn collega's gaf.

Elder Ochsenhirt sprak over de toekomstige vervulling van de gelijkernis van de vijf wijze en de vijf dwaze maagden. Aan het einde van zijn toespraak gaf hij zijn getuigenis omtrent de waarheid van het herstellde Evangelie.

Elder Monell Ward getuigde van de waarheid van het herstellde Evangelie. Hij sprak over de macht van Satan en over de belangrijkheid van het „Woord van Wijsheid”.

Elder Lawrence Rackham getuigde dankbaar te zijn voor het Priesterschap, niet alleen voor zichzelf, doch ook voor anderen. „Wij hebben een Profeet”, zeide hij, „en daardoor kunnen wij op het juiste pad blijven”. „Dit is niet de Kerk van Joseph Smith, niet van Brigham Young, ook niet van Mormon, doch van Christus”, zo getuigde hij.

Elder Lamarr Mosier sprak over de belangrijke dingen, die de bouwstenen zijn van het Koninkrijk van God, onder andere liefde en geloof. Ook deze spreker gaf zijn getuigenis.

Elder Sieverts was dankbaar voor de gelegenheid om de vergadering toe

te spreken en hij nam deze gelegenheid waar om afscheid te nemen van de leden in Eindhoven en hij bracht hun dank voor de hulp, die zij hem steeds gaven.

Als tusslied werd gezongen lied nr. 60 „Komt hoort naar eens Profeten stem”.

Zuster Fawn W. Volker, de presidente van de Z.H.V. in de zending, gaf in haar toespraak een prachtig voorbeeld van geloof en vertrouwen. Zij spoorde de aanwezigen aan om steeds getrouw te zijn aan het verbond, dat zij met hun Hemelse Vader hadden gesloten en om steeds de geboden te onderhouden. „Als U dit doet”, zeide zij, „dan kunt U op Uw beurt altijd op Zijn steun en bescherming rekenen”.

President J. Henry Volker was de laatste spreker. „Wij denken soms, dat het lid zijn van deze Kerk zwaar is”, zo zeide hij, „Het is ook soms wel eens zo, doch denk eens aan de tijd van Jezus en Zijn apostelen in het midden des tijds. Toen gaven vele mensen hun leven”.

Spreker memoreerde dat het nu ruim 100 jaar geleden was, dat de Kerk in Nederland werd gevestigd. Hij herinnerde zijn toehoorders aan de vreselijke tijd, die de Pioniers van onze Kerk hadden. Hij dacht tevens aan de tijd, toen zijn grootouders naar Utah gingen. „Denk eens aan de vele moorden, die door de tegenstanders der Kerk werden gepleegd onder onze broeders”, vroeg President Volker; „Zouden wij in staat zijn zulke offers te brengen”?

„U in Eindhoven, 's-Hertogenbosch en Tilburg, bent de pioniers in dit district; U hebt de taak om ook hier het Evangelie te brengen en de Kerk op te bouwen”.

Spreker zette vervolgens uiteen, dat eenheid van God komt; dat er einde. Hierin is te lezen wat een grote zegen het Evangelie is.

Hij maakte zijn gehoor duidelijk, dat deze Kerk over de gehele wereld één en hetzelfde evangelie brengt. Of men nu in Holland, in Duitsland, in Frankrijk, Spanje, Australië of Japan is, overal wordt door onze Kerk hetzelfde geleerd.

President Volker haalde een prachtig gedeelte van het Boek van Mormon aan, n.l. Hoofdstuk 2 van het boek Mosiah, de verzen 35 tot het einde. Hierin is te lezen wat een grote zegen het Evangelie is.

Spreker drong er bij de vergadering op aan om deze woorden na te leven en „gij zult zeker zegeningen ontvangen” zei hij: Tenslotte vroeg hij allen om nederig te zijn, opdat wij altijd aan God om hulp van de Heilige Geest kunnen vragen.

President Eugène Engelbert sprak een woord van dank tot allen, die aan het welslagen van deze conferentie hadden medegewerkt en in het bijzonder dankte hij allen, die de moeite hadden genomen om deze conferentie bij te wonen.

Als slotlied werd gezongen „Verblijf met mij nu d'avond valt”. Het slotgebed werd uitgesproken door Broeder M. C. Verhoeven.

Na de sluiting werd Broeder Eugène Marc Hubert Engelbert, in tegenwoordigheid van de gehele vergadering, door President J. Henry Volker, aangesteld tot president van het district Eindhoven.

*

Conferentie van het District Utrecht

De conferentie van het district Utrecht werd gehouden op zaterdag 17 en zondag 18 juni 1961 in de vergaderzaal van de Utrechtse gemeente. Ondanks het druilerige weer, werd de Priesterschapsvergadering, die des zondags om 9.30 v.m. begon, zeer goed bezocht.

President A. D. Jongkees, de president van het district, sprak daarover in zijn welkomstwoord zijn voldoening uit. Hij deed enkele mededelingen, waarna hij het woord aan President J. Henry Volker, de president van de Nederlandse Zending, gaf.

President Volker was eveneens verheugd zoveel broeders te zien. Hij deelde mede, dat Dordrecht thans aan het Utrechtse district is toegevoegd en hij riep de broeders uit Dordrecht, die goed vertegenwoordigd waren, van harte welkom toe.

Spreeker zette uiteen, dat het Evangelie, zoals het thans tot ons gekomen is, vele zegeningen biedt. Het Priesterschap is wel de grootste zegening. Hij vroeg de aanwezigen steeds te waarderen wat zij ontvangen hadden. Voorts deelde hij mede, dat een nieuw bestuur van het Ouderlingen Quorum in de zending zou worden gevormd tijdens deze conferentie.

Nadat President Volker zijn toespraak beëindigd had, werd de vergadering als volgt gesplitst:

De Aäronische Priesterschapsdragers beneden 21 jaar gingen met Elder C. Dennis Elzinga mede om verder te vergaderen; de Aäronische Priesterschapsdragers boven de 21 jaar met president Carel G. Schulders, terwijl de ouderlingen bleven waar zij waren om onder leiding van President Volker verder te vergaderen.

DE EERSTE ALGEMENE VERGADERING van deze conferentie begon om 11 uur v.m.

De President van het Utrechtse District, Broeder A. D. Jongkees, opende de vergadering met een woord van welkom. In het bijzonder heette hij de Zendingspresident J. Henry Volker welkom, alsmede Zuster Fawn W. Volker, President Carel G. Schulders, de eerste raadgever van de zendingspresident, President C. Dennis Elzinga, de tweede raadgever van de zendingspresident en Elder Ronald Osterhout, de secretaris van de Nederlandse Zending.

Het lied „Wilt heden nu treden”, (no. 202) werd door de vergadering

als openingslied gezongen en het openingsgebed werd door Broeder Rosema, President van de Zeister gemeente, uitgesproken.

Daarna zong men lied nr. 187 „Het heilig woord van liefde en trouw”. President Jongkees deelde de vergadering mede, dat Broeder en Zuster de Visser een andere functie hebben gekregen. Zij zijn thans werkzaam in het hoofdbestuur der O.O.V. in de zending. Spreker vertolkte de gevoelens van grote dank van alle leden in het district voor het vele en belangrijke werk dat Broeder en Zuster de Visser in het district hebben verricht. Zij kregen dan ook een eervol ontslag.

President Volker, die even de gelegenheid kreeg om enkele woorden tot de vergadering te richten, nam die gelegenheid waar om twee broeders aan de vergadering voor te stellen ter verhoging tot ouderling in het Melchizedekse Priesterschap.

Deze twee broeders waren Marinus Hendrik Dwars en John Chester Flavin. De aanwezige leden van de Kerk betuigden hun instemming daarmee door middel van het opsteken van de rechterhand.

President Jongkees hield daarna een toespraak met als onderwerp „Eenheid in gemeente en district”. Hij zeide, dat er reeds gesproken is over eenheid en waarom dit zo noodzakelijk is voor de uitbreiding van God's Koninkrijk. Spreker herinnerde zijn gehoor aan het motto „verdeel en heers” der oude Romeinen en hij betoogde, dat een dergelijke politiek tot ondergang leidt. Ten aanzien van de zo gewenste eenheid vroeg spreker speciale aandacht voor een fout die veel, zij het te goeder trouw, wordt gemaakt. Het komt voor, dat een broeder of zuster ongerust wordt, wanneer blijkt, dat pas gedoopte leden na twee of drie weken niet meer in de vergaderingen verschijnen. Met goede bedoelingen gaan zij dan wel die leden bezoeken en tijdens hun bezoek moeten zij dan wel eens allerlei klachten aanhoren. Zij maken dan de fout om daarop in te gaan ten einde de beweringen te weerleggen. Hoe goed ook bedoeld, toch is deze gedragslijn fout, aldus President Jongkees. In een dergelijk geval moet men dan het advies geven „Gaat U met Uw klachten naar de gemeentepresident of naar het gemeentebestuur, want ik heb daarmee niets te maken”. Wanneer wij allen deze strategie volgen, dan wordt er veel grond aan het euvel van kwaadspreken ontnomen.

Zuster Willemina Wedemeyer was de volgende spreekster, die het podium betrad. Zij begon haar toespraak, over het onderwerp „de betekenis en waarde van de eenheid in de onderorganisaties, met het aanhalen van het vijfde artikel van de Artikelen des Geloofs, aldus luidende: „Wij geloven, dat een man van God moet worden geroepen door openbaring. . .”

„De onderorganisaties van onze Kerk”, zo sprak Zuster Wedemeyer, „staan onder de leiding van de Priesterschap en de bestuurders dier organisaties worden derhalve aangesteld door mannen, die van God zijn geroepen”. Spreekster toonde op duidelijke wijze aan, dat samen-

werking tussen de verschillende onderorganisaties tot eenheid leidt en zij besloot haar toespraak met het geven van haar getuigenis..

Als tussenlied werd gezongen lied 155 „Een Engel van de Heer”, waarvan het eerste en het tweede vers.

„Eenheid in het Priesterschap” was het onderwerp van de toespraak, die door Broeder Marinus Dalebout uit Dordrecht werd gehouden. Spreker haalde in dit verband verscheidene prachtige teksten uit de Heilige Schrift aan en hij getuigde, dat hij er zeker van is, dat het „Mormonisme” waar is. „Wij hebben een Evangelie” zeide Broeder Dalebout, „dat wij nooit genoeg kunnen waarderen”.

Zuster Elizabeth Gout zei tot haar gehoor; „Hier staat een levend getuigenis van Jezus Christus”. Zuster Gout vertelde over haar gevoelens terwijl zij in het ziekenhuis lag. Zij gevoelde steeds de aanwezigheid van de Geest Gods, waardoor zij alle pijn en verdriet kon vergeten. In het kader van haar toespraak „Eenheid in het gezin” zeide Zuster Gout, dat het gezin een maatschappelijke instelling is en het gaat erom wat wij ervan maken.

Spreekster vergeleek het gezin met een boek. De kinderen zijn de bladen en de ouders het omslag, dat bescherming geeft. Liefde is de Gouden Band, die alles tezamen bindt. Zuster Gout betoogde dat groot en klein moeten samen werken en samenwerking betekent eenheid.

Zuster Anna Kabel sprak over „Eenheid in Streven”. Zij begon haar toespraak met de geschiedenis van Lehi aan te halen, waarin Lehi met zijn vrouw en kinderen de wildernis introk om te ontkomen aan de verwoesting van Jeruzalem. Aan de hand van deze geschiedenis toonde Zuster Kabel aan, wat met eenheid in streven wordt bedoeld. Het streven van de profeten van ouds was gericht op één doel. Daarvoor schreven zij allen de geschiedenis van hun volk. Zij allen hebben in eenheid getracht om ons in deze laatste dagen het belang te doen inzien van eenheid. In deze tijd is ons streven, de mensen de boodschap van het herstelde evangelie te brengen.

„Wilt U weten of dit waar is” zo vroeg spreekster aan de vergadering, „ja, wel doet U dan wat Moroni vraagt”: „En wanneer gij deze dingen zult ontvangen. . .” (Moroni 10 : 4, 5).

Nadat het eerste en het derde couplet van lied 151 was gezongen, gaf president Carel G. Schulders een overzicht van al hetgeen er deze morgen over eenheid was gesproken.

Als slotlied werd gezongen lied 184 „Leid ons, o Gij goede Meester” en Broeder Willem van Zoeren ging voor in het slotgebed.

Na deze vergadering werden de broeders John Chester Flavin en Marinus Hendrik Dwars tot ouderling geordend, respectievelijk door President J. Henry Volker en President Carel G. Schulders.

Eveneens werd het presidentschap van het eerste Ouderlingen Quorum in de Nederlandse Zending aangesteld. Broeder Louis Antony Johan Brouwer werd door President J. Henry Volker aangesteld als president

van dit Quorum; Broeder Jan van den Hazel als eerste raadgever door President C. Dennis Elzinga en Broeder Willem van Zoeren als tweede raadgever door President Carel G. Schulders.

DE TWEDE ALGEMENE VERGADERING VAN DEZE CONFERENTIE ving om half vier aan. De aanwezigen werden door President A. D. Jongkees welkom geheten en als openingslied werd gezongen „Luister en Glorie”. Broeder Hendrik Gout, de gemeentepresident van Utrecht, sprak het openingsgebed uit.

Na het zingen van het lied nr. 128 „Heel de wereld toeft in duister” werden de comitéleden van de O.O.V. in de Nederlandse Zending door President Carel G. Schulders voorgesteld. Deze comité-leden zijn:

- Zuster Marie Anna Scholte uit Baarn, — toespraken;
- Zuster Neeltje Leydsman uit Zwijndrecht, — Bijenkorfmeisjes;
- Zuster Elisabeth Rouw uit Apeldoorn, — M.-mannen en Arenleesters;
- Zuster Wilhelmina Beekhuizen uit Arnhem, — sport en spel;
- Broeder Jan Ekelschot uit Haarlem, — voorlopers.

Alle aanwezige leden gaven door middel van het opsteken der rechterhand te kennen, dat zij gewillig waren deze zusters en broeder in hun roeping te ondersteunen.

Elder Ronald Osterhout, de secretaris van de Nederlandse Zending, stelde de autoriteiten van de Kerk voor en ook ditmaal gaven alle aanwezige leden door het opsteken van hun rechterhand te kennen, dat zij gewillig waren die autoriteiten in hun roepingen te ondersteunen.

Elder Osterhout, die meestal, na zijn taak van het voorstellen, weer gaat zitten om zijn plaats aan de kathedraal aan een ander af te staan, mocht dit nu niet doen. Eerst moest ook hij enige opbouwende woorden tot de vergadering spreken. Hij begon zijn toespraak met de mededeling, dat hij tijdens zijn rondreis door de zending tot de ontdekking was gekomen, dat men over het algemeen de standaardwerken niet goed leest en ze daardoor niet goed kent.

Hij spoorde de aanwezigen aan om elke dag 15 minuten in het Boek van Mormon te lezen.

Elder C. Dennis Elzinga ving zijn toespraak aan met de woorden „Wat ben ik dankbaar voor het Evangelie”! „Dit”, zeide hij, „zijn de woorden van Elder Osterhout, toen wij gisteravond buiten op onze ruggen lagen en naar de sterren keken”. „Ik zei toen, daarvoor ben ik ook zo dankbaar”, vervolgde Elder Elzinga. „En waarom ben ik eigenlijk dankbaar”? „Omdat het Evangelie ons de ware kennis omtrent Jezus Christus verschaft en omdat wij door de doop de leiding van de Heilige Geest hebben ontvangen, als wij tenminste bereid waren die te ontvangen”. Spreker gaf vervolgens in duidelijke taal nog meer redenen van zijn dankbaarheid voor het Evangelie te kennen, en hij eindigde zijn toespraak met het geven van zijn getuigenis.

Voor de eerste maal sinds haar verblijf in Nederland gaf Zuster Fawn W. Volker een toespraak in de Nederlandse taal en zij deed dit op verdienstelijke wijze. Het was duidelijk te zien, dat de vergadering dit zeer waardeerde. Zuster Volker getuigde, dat zij blij was om hier te zijn en zij uitte haar dankbaarheid voor de liefde die zij steeds van iedereen ontvangt. Spreekster vroeg zich af of wij wel altijd onze zegeningen waarderen. Zij toonde aan welk een bron van zegeningen de oprichting van de tempel in Salt Lake City steeds geweest is; een tempel die destijds werd gebouwd met grote moeite en opofferingen.

Zuster Volker vroeg haar toehoorders om respect voor elkander te hebben en er aan te denken dat wij geen kwaad kunnen doen zonder ervoor gestraft te worden.

Als tussenlied werd gezongen lied 118 „O ziet een Vorst'lijk leger” en daarvan het eerste en tweede couplet.

Elder Dennis de Hart was de volgende spreker. Hij begon met zijn getuigenis te geven en hij ging voort met het aanhalen van het 13de artikel van onze Artikelen des Geloofs: „Wij geloven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuis. . .” Hij toonde aan de hand van enkele geestige voorbeelden aan, dat wij niet moeten verwachten dat onze kinderen eerlijk zijn als wij zelf een fout voorbeeld geven. Wij moeten onze kinderen leren bidden en hen onderwijzen oprecht voor de Here te wandelen.

Elder Lynn Tesch betoogde, dat de Kern van onze Kerk is, het verspreiden van het Evangelie van Jezus Christus. „Wat beters kunnen wij iemand geven dan een kennis van zaligheid”? Spreker las vervolgens een klein, door hem vertaald, gedeelte uit zijn patriarchale zegen voor en sprak zijn dankbaarheid jegens zijn ouders uit voor alles wat zij voor hem hebben gedaan en nog steeds doen.

Elder Richard Warnock hield een toespraak waarvan de portee was: „wij zijn wat wij zijn, omdat wij dat willen zijn”.

Aan het einde van zijn vertoog sprak hij de hoop uit, dat wij niets anders zullen zijn dan goede, getrouwe en gelovige leden van de Kerk. Nadat het eerste vers van het lied 112 „Hoog op der Bergen Kruin” was gezongen en nadat Elder Wallwork en Elder Blodgett hun getuigenis hadden gegeven, sprak President J. Henry Volker de vergadering toe. Spreker was van mening dat wij een goede conferentie hadden gehad, omdat hij zoveel had gehoord dat goed was. „Wij zijn zwak, doch wij worden steeds sterker als wij zulke goede dingen, zoals wij vandaag hebben gehoord, vernemen”. President Volker betoogde, dat eenheid het fundament van het Koninkrijk van God is. God, Jezus Christus en de Heilige Geest zijn één in streven. Nadat spreker had aangecond, dat Satan steeds tracht om verdeeldheid te kweken door tweedracht te zaaien, gaf hij zijn getuigenis omtrent de waarheid van dit herstelde Evangelie.

Het slotlied was het lied nr. 73 „Gods Geest brandt in 't harte” en Elder Weenig sprak het slotgebed uit.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND IN DE ZENDING

Groningen

Thielebeule, Jack Heinz Tom; 30 april 1961.

GEDOOPT IN DE ZENDING

Amersfoort

Schutte, Geertje; 10 juli 1961.

Enschede

Buters, Mary; 9 juni 1961.

Esam, Herman; 6 mei 1961.

Hofte, Engelina Wilhelmina; 17 mei 1961.

Eindhoven

Smith, Wilhelmina; 31 maart 1961.

Ambrosius, Jeanne; 18 juni 1961.

Ambrosius, Jan Berend; 18 juni 1961.

Gent

Marchand, Gilbert Alois Gaston; 20 mei 1961.

Sunnaert, Clara Leonie; 6 mei 1961.

Gouda

Lekkerkerk, Evert; 26 mei 1961.

de Bruin, Rosemarie; 14 juni 1961.

de Bruin, Catharina; 14 juni 1961.

de Bruin, Frederik; 14 juni 1961.

de Bruin, Marie Geertruida; 14 juni 1961.

de Bruin, Catharina; 14 juni 1961.

de Bruin, Astrid; 14 juni 1961.

Broekhuizen, Adrianna; 4 juni 1961.

Bostelaar, Carel Pieter; 16 juni 1961.

Groningen

Kosmis, Reintje; 28 mei 1961.

Timmer, Hermanus; 28 mei 1961.

Klunder, Jan; 4 juni 1961.

Klunder, Geert; 4 juni 1961.

Haarlem

Switzer, Isabella Nathalie; 16 juni 1961.

Harlingen

Knier, Siementje; 13 juni 1961.

Leeuwarden

Schaar, Tjerk; 28 mei 1961.
Schaar, Herman Ferrin; 28 mei 1961.
Schaar, Jantje; 28 mei 1961.

Sneek

Feringa, Janke; 26 mei 1961.
Feringa, Geert; 26 mei 1961.
Feringa, Jan Hendrik; 26 mei 1961.
Feringa, Hendrik; 26 mei 1961.

Tilburg

Smith, Antoin Henri; 10 juni 1961.
Heuvelmans; Helene; 14 juni 1961.

Utrecht

Doornaar, Herman; 27 mei 1961.
Sprengers, Francina; 18 juni 1961.
Sprengers, Franciscus Geerardus; 14 juni 1961.
Sprengers, Francina Geertruida; 14 juni 1961.
Sprengers, Maria Magdalena; 14 juni 1961.

Zeist

van der Ven, Johannes; 23 mei 1961.

VERHOOGING EN VERORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

Almelo

Gerrits, Jannes; 30 april 1961 als diaken.
Hoff, Lucas; 30 april 1961 als diaken.
Koops, Hillechienus; 30 april 1961 als diaken.

Den Helder

Kries, Jan; 19 februari 1961 als leraar.

Eindhoven

van den Broek, Adrianus; 28 mei 1961 als leraar.
Krol, Theodorus; 18 mei 1961 als leraar.

Gent

Marchand, Gilbert; 28 mei 1961 als diaken.
van Geertruy, Robert; 21 mei 1961 als diaken.
Servaes, Gilbert; 11 juni 1961 als leraar.

Groningen

Timmer, Berend; 14 mei 1961 als diaken.

Mechelen

Gasteels, Johannes; 18 juni 1961 als diaken.

Zeist

Petersen, Hendrik Reindert; 4 juni 1961 als leraar.

OVERGEPLAATST

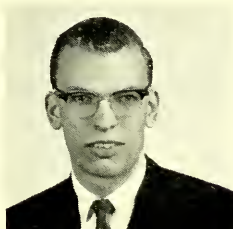
- Barney, Barbara; van Rotterdam Zuid naar Hoofdkantoor als secretaresse van de president.
- Ray, Joan; van Hoofdkantoor naar Rotterdam Zuid.
- De Bry, James; van Leiden naar Hoofdkantoor.
- Nordhoff, Louis; van Antwerpen naar Leiden.
- Hartman, Earl; van Zaandam naar Antwerpen.
- Nelson, Jerald; van Amersfoort naar Zaandam.
- van Leeuwen, Anthonie; van zendingsschool naar Amersfoort.
- Felix, Earl; van zendingsschool naar Rotterdam Noord.
- Knudsen, Kent; van zendingsschool naar Rotterdam Noord.
- Oertli, Erwin; van zendingsschool naar Den Haag.
- Smith, Theodore; van Groningen naar Den Haag.
- Overdiek, Martin; van Groningen naar Den Haag.
- Nordhoff, Louis; van Leiden naar Groningen.
- Peterson, Leroy; van Den Haag naar Groningen.
- Zeeman, Lamar; van Den Haag naar Den Haag.
- Goff, Gary; van Deventer naar Haarlem.
- Petty, Neil; van Gent naar Leiden.
- Carr, Lloyd; van Den Haag naar Arnhem.
- van Blankenstein, Cornelius; van Sneek naar Gent.
- Thorpe, Leare; van Arnhem naar Sneek.
- De Leeuw, Farell; van Apeldoorn naar Eindhoven.
- Steenblik, Robert; van Mechelen naar Apeldoorn.
- Hillyard, Lyle; van Deventer naar Deventer.
- Oertli, Erwin; van Den Haag naar Deventer.
- De Bry, Paul; van Haarlem naar Mechelen.
- Sieverts, James; van Eindhoven naar Groningen.
- Anjewierden, John; van Leiden naar Dordrecht.
- Daley, Joseph; van Den Bosch naar Leiden.
- Dallof, Terry; van Dordrecht naar Den Bosch.
- Greeff, Remi; van reizende zendeling naar Amsterdam.
- Smith, Theodore; van Den Haag naar Arnhem.
- De Bry, James; van Hoofdkantoor als reizende zendeling.
- Kooyman, Daniel; als reizende zendeling.
- van der Beek, Henry; van Delft naar Emmen.
- Peterson, Carwin; van zendingsschool naar Emmen.
- Smith, Theodore; van Arnhem naar Bennekom.
- Neerings, John; van Rotterdam Zuid naar Bennekom.
- van Sickle, Gerald; van Eindhoven naar Arnhem.
- van Leeuwen, Anthonie; van Amersfoort naar Rotterdam Zuid.
- Dugger, James; van zendingsschool naar Den Haag.
- Pankratz, Vernon; van Zwolle naar Delft.
- Roberts, Arthur; van zendingsschool naar Utrecht.
- Vlam, Alvin; van Utrecht naar Zwolle.
- Peterson, Richard; van Almelo naar Amersfoort.
- Nievaard, Hans; van zendingsschool naar Eindhoven.
- van der Kooi, Stephen; van Antwerpen naar Almelo.
- Buma, Grant; van Zeist naar Antwerpen.
- Randall, Harry; van zendingsschool naar Zeist.
- van Leeuwen, Boyd; van Enschede naar Eindhoven.
- Davey, Charles; van Eindhoven naar Enschede.

AANGEKOMEN

Dugger, James Herschel; van Mesa, Arizona.
Nievaard, Hans; van Salt Lake City, Utah.
Roberts, Arthur Samuel; van Provo, Utah.
Peterson, Carwin Young; van Phoenix, Arizona.
Randall, Harry Walter; van Monticello, Utah.

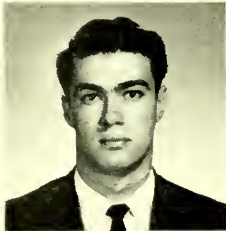
James Herschel Dugger

Hans Nievaard

Arthur Samuel Roberts

Carwin Young Peterson

Harry Walter Randall

VERTROKKEN

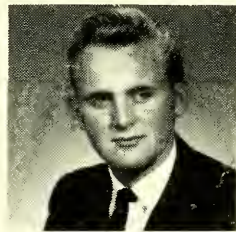
Tesch, Gary P.; Aangekomen 22 december 1958, Vertrokken 20 juni 1961.
Werkzaam geweest; Den Haag, Den Helder, Alkmaar, Arnhem, Amsterdam, reizende zendeling en Amsterdam West.
Johnson, Alvin; Aangekomen 22 december 1958, Vertrokken 20 juni 1961.
Werkzaam geweest; Amsterdam, Utrecht, Leiden, hoofdkantoor, Antwerpen, Gent, Dordrecht, Den Haag, en Arnhem.
Vanderlaan, Rudolf; Aangekomen 30 juni 1959, Vertrokken 10 juni 1961.
Werkzaam geweest; Vlaardingen, Antwerpen, Rotterdam en Groningen.

Gary P. Tesch

Alvin Johnson

Rudolf Vanderlaan

HET GESPROKEN WOORD

De moed om te beginnen — en te eindigen

door Richard L. Evans

Laten wij eens in 't kort twee soorten van moed bespreken, die soms in 't leven nodig zijn, in al zijn beproevingen en dwalingen, in alles wat wij leren: De moed om te beginnen — en de moed om te eindigen. Henry D. Thoreau zeide: „Ik weet van geen bemoedigender feit dan het ontwijfelbare vermogen van de mens om zijn leven op hoger peil te brengen door wel doordacht pogen”. Dat wel doordacht pogen kan een beginnen in een nieuwe richting betekenen of het wijzigen van een oude of het kan eenvoudig het ophouden zijn met iets, waaraan nooit begonnen had moeten worden. Het is een troost te weten, dat wij ons leven *kunnen* veranderen en opvoeren door moedig pogen. Dat sluit een zekere mate van buigzaamheid in, gepaard met sommige onvervangbare beginselen. Wij allen verkwisten wel eens, maken soms fouten en volgen een verkeerde weg en het hardnekkige idee, soms meer dwaze trots dan alleen maar idee, dat als eenmaal met het verkeerde is begonnen, daarmee tot het einde moet worden doorgedaan, is een van de oorzaken, dat mensen soms in diepe en gevaarlijke sporen terecht komen. Daar moet eerst goed naar uitgekeken worden. Vooruitgang is een ontwikkelingsproces, is „doen”, soms in die richting, soms in een andere, voorwaarts gaan wanneer dat moet, zich bekeren als dat moet, maar vooruitgang betekent niet de verplichting om het verkeerde te blijven doen, maar een niet aarzelen het goede trachten te doen.

Wij behoren de moed te hebben met het goede te beginnen, er mede door te gaan, te leren en het goede vast te houden (1 Thess. 5 : 21). Wij moeten ook de moed hebben op te houden, een gewoonte na te laten, die wij niet behoren te hebben, hoe vastgeroest die ook moge zijn. Kortom: wij hebben moed nodig om te beginnen aan wat wij moeten doen en op te houden met wat wij niet moeten doen.